

Szegedi Egyetem

GYORSPORTRÉK

Marika és Feri

A lány könnyed, biztos mozgással mozog, kezébe egy hőmérőt Terméstudományi Karunk laboratóriumában. Nem először teszi. Soha semmi baj nem történt eddig vele a laboratóriumában. Most is a megszokott mozdulatokkal készül a kísérlet végrehajtására.

De most megzavarják. Az ajtó váratlanul kivágódik, gyorsmozgású fiú jelenik meg az ajtónyílásban. Sötét haja kissé a homlokára bukik, nyugodt, világos szemű sarkában derű bujkál. Derűs jól leplezett kíváncsiság.

A lány keze megremeg. A műszer megroppan újai között. Kész a »tragédia«: a drága hőmérő használhatatlan... A lány fülig pirul, elkéserebbe, szólanul hajtja le fejét...

A fiú tér magához előbb. Kinyújtja kezét, hogy bátorítóláig vállon-veregeesse a lányt. Aztán visszarántja. Eszébe jut, hogy nem fiú-pajtásával áll szemközt, akit biztatón hátra lehet ütögetni. A hőmérőt azért megfogja, vigyázattal rakja el táskájába:

— Ne félj, megjavítom. S szavát állja: behatol az egyetemi üvegtechnikus, — egy közismert szigorú ember — oroszlanbarlangjába — s másnapra tökéletesre varázsolva kerül vissza a megrokkant műszer a laborba...

Es a megpattant hőmérő természetesen pattintott meg egy gondolatsort Feri fejében. A gondolatok befejezéseként — pár hónap mul-tán — már kéz a kézben keresték fel egyik, külföldi tanulmányúton lévő kolléga feleségét.

— És... mikor lesz az esküvő? — érdeklődött a fiatalasszony. Mert ekkora már sok minden tisztázódott, úgyannyira, hogy Marika és Feri ekkortájt már jegyben jártak...

— Az esküvő? Rajtunk nem múl, csakhát a lakás... Nincs lakásunk, és semmi kilátás arra, hogy egyáltalán lesz-e...

— Nézzétek, én erről már leveleztem a férjemmel, s meg is egyeztünk, hogy meghívjuk benneteket hozzánk. Egy évig megfellezném veletek ezt a mi kis lakásunkat, s mire a férjem hazakerül, addigra kitaláltok valami okosat. Egy esztendő nagy idő.

A fiatalok egymásra néztek, boldogan megköszönték az emberséget — s összeállásodtak.

Kemény de szép esztendő volt ez. Feri harmadéves volt akkoriban, tele vizsgói és társadalmi feladatokkal. Hisz nem csupán nehéz, koncentrációt igénylő matematika-fizika vizsgáit tette le sorra jelesen, hanem a harmadik évfolyam kezdetén — minisztériumi engedéllyel — matematika-2. j. 194 szakra lett, hogy minél alaposabban képezhesse magát a képes-ségeihez legközelebb eső algebra területén. Nem is beszélve az egyre szaporodó mozgalmi feladatokról: egy évig a kari szervezet KISZ-titkára, a második évfolyam második felétől az egész egyetem KISZ-bizottságának titkára (e tisztséget kerek két esztendeig tölti be.) majd — mindmáig a kari pártszervezet tömegszervezeti felelőse. Jelenleg is tagja a József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottságának, s a Csongrád megyei KISZ-bizottság agit. prop. bizottságának.

A nyári hónapok sem szűkölködnek mozgalmasságban: 1958-nyarán a hánsági építő-táborban forgatja az ást, 1959-nyarán a mádi építő-táborban parancsnokhelyettes. Van ereje arra is, hogy a nagy kitartást, s szabadsz-

jórésének feláldozását követelő tudományos diákköri munkából kivége részét, s nem is akárhogyan: két ízben is felemelt, 800,— Ft-os pályadíjat kap, legutóbb 1962. májusában a »Modulusok és félmodulusok primitív osztályairól« c. dolgozatáért.

Marika feladatai se sokkal kevesebbek. Az egri érettségi vizsgák után két évig a pesti Kontakta gyárban dolgozik, majd miután eliratkozik a kémia-fizika szakra Szegeden, már az első évvégétől vállalja az Irinyi Leánydiákotthon diákbizottságának titkári teendőit. Bokros házon belüli szervezőfeladatokon túl ez a társkollégiumokkal való kapcsolat gondját is jelentette.

Ma már az Általános és Fizika-Kémiai Intézet gyakor-noka Marika, s a Mangani-komplexekkel foglalkozó laboratóriumi gyakorlatokat vezet. E kísérletek az iparban jól alkalmazható katalizátorok előállítását szolgálják, tehát jelentékeny gyakorlati hasznuk is van.

Marika 17 hónap óta boldog anya: kislányuk, akiről két hetes korában filmet készített Feri, ugyancsak a Marika névre hallgat, bábajos, élénk baba, — s öcsikét vár...

A második gyermeket már megnyugtató lakás-körülmények között fogadják: némi családi kölcsönök segítségével szövetkezeti lakáshoz jutottak a Kossuth Lajos sugárúton. A kölcsönt visszafizették, azóta szó szerint övek tehát a világos, egészséges 4. emeleti lakás.

— Nem túl magas? — A József Attila Diákotthonban is a 4. emeleten lakunk. Megszoktuk.

A jóbarátoknál töltött egy esztendő után költöztek a kollégiumba, s onnan a jelenlegi szövetkezeti lakásba. Ez már »főri hely«... Am annakidején, amikor a jóbarátok konyhájába költöztek egy esztendőre, ugyanilyen bizakodóak voltak, mint most...

— A legnagyobb probléma az volt: hogyan közöljük a szülőkkel, hogy »nagykönyvelmüen« összeházasodtunk — mesélik nevetve. — Egy szombati napon esküdtünk, megválljuk: titokban, — mert hiszen mindkettőnk szülei kétségbe voltak esve előzően... No, nem személyi kifogások, csakhát... a »bizonytalan« jövőtől féltettek bennünket, két könnyelmű egyetemistát...

Az esküvő poénja az volt, hogy néhány órával előtte befutott Keszthelyről, Feri szüleitől a hazaiban bővelkedő, elemozsias csomag, egy liter pálinkával...

— Tisztára az volt a látás, hogy mégis tudomására jutott a szülőkknek az esküvő, s a pálinkát a násznépnek szánták...

A levélből aztán kislült, hogy nem tudnak az »összes-
esküvésről«, de, miután Marika szülei megismerték Ferit, Feri szülei pedig Marikát, mégis minden rendeződött, s megbocsátott... Az unokának meg legalább annyira örülnek mindkét részről, mint maguk a fiatalok — ha egyáltalán össze lehet és szabad mérni a nagyszülői örömet — az anyáival s apaival...

Gyorsportrét ígertem, nem életregényt, többre nem vállalkozhat egy rövid újságcikk. A portré nem földrészállt angyalokat akar ábrázolni, hanem hús-vér embereket, mai fiatalokat, tele küzdelemmel, vágyakkal, akarással, itt-ott kisebb hibákkal is, — de mindent egybevetve a kép biztató, optimizista-

kus. Nem a lakkozás szándéka miatt, hanem, mert így természetes s igaz... Nem egyedül vannak — Marika és Feri. Egyedül — meg se tudták volna kezdeni az életet, folytatni pedig külön-külön képtelenek lettek volna. Kedves arcuk mosolyában, életigenlő mozdulataikban persze a saját erejükben, képességeikben való bizalom is benne van. Nem elbizakodottak. Csak derűsek, magabiztosak. S nem is uncum-jelenség — ök:

Gécseg Ferenc, a Bolyai Intézet tanársegéde, és felesége, Pápai Mária gyakornok. Abba az egyre népesebb, új arcú táborba tartoznak, melyről elmondhatjuk: némileg módosítva a költő szavát: »van élni bennük hit, jog és erő.«

D.

S * A * K * K

Rovatvezető: dr. Blahó György

Szmiszlov újra előretör?

Egy teljes évtizeden át tartózkodott a világbajnokság árnyékában és fényében Vaszilij Vasziljevics Szmiszlov nagymester: 1948-ban Botvinnik mögött második az üres trón betöltéséért vívott hágal-moszkvai viadalon, majd a FIDE hivatalos világbajnokjelöltje (az 1953-as neuhau-seni-zürichi »maratoni« torna illetve az 1956-os leuwardeni-amszterdami elit verseny megnyerésével), végül 1957-ben Botvinnik elleni győzelemével a legmagasabb cím birtoklója. A volt világbajnok nem várt s mecsodál 1958-as visszavágója — aminek nyomán mindmáig tartó megnyitási dívattá vált Carokann! — mintha összeroppan-totta volna önbizalmát: azóta nem sikerült igazán nagy eredményt elérni.

Az idei moszkvai nagymester-versenyen végre új babért tűzött a már hervadásnak induló régiék mellé. Nem is az erős mezőnyben egész pont előnyrel elhódított I. díj váltotta ki a versenytársak és a közönség elismerését, hanem játékának visszatérő magabiztossága. Olyan hatással volt az egybesereglett tudósítókra, hogy hosszú fordulókkal a befejezés — és a kétségtelen, matematikai bizonyosság — előtt jelentéseikben már győztesnek kiáltották ki.

FRANCIA VEDELEM

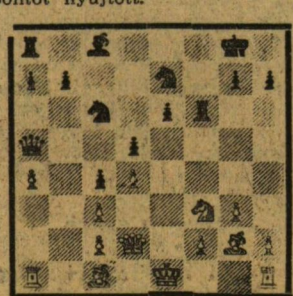
V. Szmiszlov — I. Boleszlavszkij

Moszkva, 1941. április 27 (hatos meccsverseny a Szovjetunió abszolút bajnoka címért)

Miért épp e több mint két évtizedes, nem is valami híres játékos? A 20 éves ifjú Moszkva 1938-as bajnokságának 1938-as bajnokságának osztozt 1-2. és a XII. szovjet bajnokság (1940) 3. helye után között: bizonyítania kell ön-magának a világ előtt és már nem számíthat az ismeretlenség nyújtotta előnyre. Itt az alkalom a »nagy ugrásra«. Később, amikor már beérkezett, cífrázhatja játékát és leplezheti önmagát — ilyenkor azonban még rendszerint a maga egyszerűségében mutatja tudását a sakkozó. Joggal számíthatunk tehát arra, hogy itt könnyebben fölleljük a szmiszlovi stílus tiszta jegyeit:

1. e2-e4 e7-e6 2. d2-d4 d7-d5 3. Hb1-c3 Ff8-h4 4. e4-e5 c7-c5 5. a2-a3 Fb4xc3+ 6. b2xc3 Hg8-e7 7. a3-a4 Vd8-a5 8. Vd1-d2 Hb8-c6 9. Hg1-f3 c5-c4 10. g2-g3 0-0 11. Ff1-g2 f7-f6 12. e5xf6 Bf8xf6

Mind ez eddig megnyitási változat. Sötét elfogulatlan szemlélete nem idegenkedett a nyílt vonalon hátramaradt gyalogtól — a szicíliai védelemben pár évvel később kidolgozott rendszere is ezt bizonyítja — ezzel azonban ellenfelének jól meghatározott stratégiai célpontot nyújtott.

A tömegsport téli gondjai

Beköszöntött a tél, a természet leszükkítette a szabadteri sportolás lehetőségeit, hideg van kinn, esik az eső, a fűves pálya sárosra, melylyé vált a vörös salak elnehezült, edzés közben, még az enyhébb napokon is lemerevednek az izmok. Be kell vonulni a tornaterembe!

Nekünk, egyetemista sportolóknak különösen sok problémát okoz a rossz idő, hiszen szabadtéren is hiányos sportlétesítményeink is több lehetőséget biztosítottak a sportolásra, mint hetenként egy délelőtt (sic) rendelkezésre álló tornateremünk. (A cikkben megemlítet adatok a JATE és az Orvostudományi Egyetemre vonatkoznak.) Ez a szegénység még az aktív sportolók igényeit sem képes kielégíteni, nem is beszélve a tömegsportról. Azok, akik a kispályás foci megszállottjai voltak, — számuk a két egyetemen az ezret is meghaladja — most tétlenül sóvárogznak, jobb idő után, a kedvtelésből futkározó, súlyemelő, kosarazó csoportok sem állnak jobban. Ezeknek a sportolóknak azonban csak vasárnap délelőtt áll rendelkezésére a »gumiterem«, az Ady téri teremben ugyanis még vasárnap is edzések vannak... Okosan kell tehát megszervezni a tornater-

mek beosztását, hiszen november 1-től a két egyetemnek mindössze 8 időpont áll rendelkezésre a tornaterem kihasználására. Hogyan is járhatnánk el a leghelyesebben? Mivel a fiúknak nagyobb százaléka aktív sportoló, mint a lányoknak, s a csak időszakonként sportolókat most be lehet vonni sakk, és egyéb — szóban lebonyolítható »sportversenyek«-be — akkor véleményünk szerint most használnjuk ki az alkalmat a női sport megváltoztatása érdekében.

Régi probléma ez már, számtalan módszert, számtalan eszközt kipróbáltunk, mégsem változott a helyzet. A JATE-nek több mint 1000, az OTE-nek 717 női hallgatója van. A SZEAC-ban sportoló nők száma 250 (1962-es adat), nem mind egyetemi hallgató; 1800 nőhallgatóból tehát kb. 220 az aktív sportoló száma. A JATE női kézilabdabajnokságán a BTK — amelynek létszámát köztudomású, hogy nagyrészt nőhallgatók teszik ki — pontosan 7 lányt tudott felvonultatni a jogi kar még egy csapatra valót sem, mindössze 4-et...

Ezekhez a számokhoz, ezekhez az adatokhoz nem kell kommentár. Pedig nem arról van szó, hogy a lányok nem szeretnek sportolni. Sőt! Érdeklődnek a nekik megfelelő sportolási lehetőségek után. Félfüllel, szóbeszéd közben nem egyszer hallani, hogy lánykollégiumok több szobájában a hallgatók tornagyakorlatokat végeznek, gimnasztikáznak. Mások egy bizonyos számú guggológyakorlatot végeznek,

hogy csak egy-két ellenpéldát említsünk. Igaz ugyan, hogy ez a sportnak a civilizáció előtti formáját jelenti, dehat teremtjük meg a női sport lehetőségeinek 1963-as formáit. Az tehát a feladatunk, hogy a tornatermet bocsássuk lényegében a lányok rendelkezésére. Így kielégíthetjük azoknak az igényeit is, akiknek sportolását kezdeti ügytelenségük kiváltotta lámpaláz akadályozta meg, s csetlés-botlásukat nem akarták mosolygó férfiszemek előtt elkövetni. (Egy kicsit igazuk van.)

Ha már a civilizáció sportolási lehetőségeinél tartunk nem mehetünk el a gumiteremben tapasztalható higiénikus hibák mellett sem szólanul, ahova pedig éppen készülünk sportolni vinni lányainkat... A fürdés lassan már egy éve megoldatlan probléma. A hidegvíz ugyan már folyik, melegvíz azonban még nem lehet mindenkinek hozzáfutni. Igen a melegvíz nem folyik, a hideg azonban annál inkább. — csaknem bokáig ér az öltözőben a víz. Bizunk azonban abban, hogy az illetékesek még a nyár beköszönte előtt megoldják ezt a lassan már éve vajdó téli problémát.

Természetesen a fentebb javasolt megoldással nem hiszünk megoldottnak az egyetemi női tömegsport helyzetét, de ha ennyit megteszünk, már elindultunk a kérdés megoldásának útján. Sportfelelősök ügyességén múlik tehát: Kiknek, mikor, hogyan adják át a tornaterem kulcsát, hogy anélkül a tömegsport téli arculata, Farkas István

SPORT — RÖVIDEN

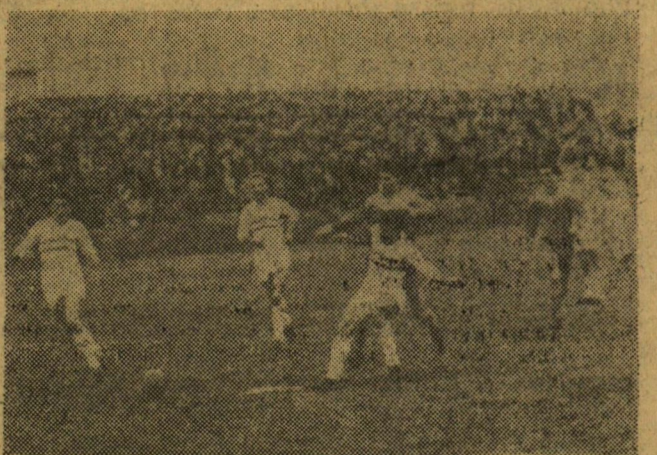

Foto: Kun S.

Foto: Liebmann

Végre bizonyított a szegedi egyetemi csapat: azzal örvendeztette meg szerkolót, hogy egymásután két nagy-névv ellenfelet fektetett kétvállra: előbb az MTK, majd a bajnokjelölt FTC együttesét. Az előbbi 2:0 arányban, az utóbbi 2:1 arányban győzte le otthonában. Felső képünkön a rendkívül gyors, előretörő szegedi Csömöri akadályozzák szabálytalanul az MTK. védők. Alsó képünk: a SZEAC kitűnő fiatal játékos Dalnokival harcol a labdáért, a SZEAC egy fergeteges akciója közben.

A József Attila Diákotthon, már hagyományossá váló sakkbajnokságára 64-en neveztek be. A nagy érdeklődés a sportaktivisták jó munkáját is dicséri. A bajnokságot még a vizsgaidőszak kezdete előtt szeretnék befejezni.

A labdarugó bajnokságot csak az utolsó forduló döntötte el, a szerencse a veszélyeseknek kedvezett, s 7:6-os gólaránnyal, 4 ponttal megnyerték a kari bajnokságot.

Rövidesen megkezdik a jégpályaeépítéssel kapcsolatos előkészületi munkákat. A tavalyi nagyságú területen eb-